

Szépenszóló Füttyöri

Volt egyszer egy király, aki teljesen süket volt. Még egy régebbi háborúban történt, hogy a füle mellett sült el az ágyú, attól süketült meg. No, el is ment a kedve mindenféle háborúskodástól.

Nem hogy javult volna, egyre romlott az állapota. Ordítozhattak a fülébe, nem hallott az égegyadta világon semmit!

Nagyon elkeserítette ez a süketség! Egy napon, a saját születése napján, mikor az üdvözlő beszédekből nem hallott semmit, azt mondta három fiának, hozzák el neki a Szépenszóló Füttyörit!

-Ha meghallom a madár dalát, márpedig azt biztosan meghallom, biztos vagyok benne, hogy azon nyomban elmúlik a süketségem!

Fiai megígérték, hogy megszerzik neki a Szépenszóló Füttyörit! Még a legkisebb királyfi is elindult volna, de azt nem engedték a bátyjai. Azt mondták: gyerek ő még. A kis királyfi nem tehetett mást, otthon maradt a bátyjai pedig ahogy pitymallott elindultak. Estére egy tó partjához értek, ott egy rókával találkoztak:

-Adjatok egy kis ennivalót!- esengett a róka- Jótanácsot adok cserébe!

-Nem adunk egy harapást se!- így a két testvér- A tanácsodra meg éppen nincs szükségünk! Mentek is tovább északnak, pedig délnek kellett volna tartaniuk! Nemsokára beértek egy kocsmába. Volt pénzüik bőven, mulatoztak, amíg tartott de még tovább is! Nagy adósságba csapták magukat! Nem is törődtek többé a Szépenszóló Füttyörivel!

A süket király meg minden nap várta a fiait, de azok csak nem jöttek. Útnak indította hát legkisebbik fiát is: hozza el a madarat.

Elindult a kis királyfi és estére el is ért a tópartra, ahol a róka várta. Kérte tőle is:

-Adjatok egy kis ennivalót!- esengett a róka- Jótanácsot adok cserébe!

Adott neki a királyfi egy pogácsát. A róka jóízűen megette, majd így szólt:

-Délnek menj, ne északnak, s a Madarászkirály udvarában megtalálod a madarat, de a kalitkájához ne nyúlj, mert azon nyomban hozzáragadsz! No meg itt van a bajszom három szála. Ha bajba kerülnél, csak tépj szét egy szálat, s máris ott termek, segítek rajtad!- A kiskirályfi megköszönte a segítséget, zsebébe rakta a három bajuszt, s útnak indult. Meg se állt a Madarászkirály udvaráig. Ott szívesen fogadták, vacsorával kínálták, szállást is kapott. Ahogy mindenki elaludt, keresni kezdte a királyfi a madarat. Meg is találta: ott lógott a kalitka a padlásgrádicsban! Úgy megörült neki, hogy vitte volna kalitkástul. De ahogy megfogta a kalickát, rögtön hozzáragadt. Ott találták meg szégyenszemre másnap reggel.

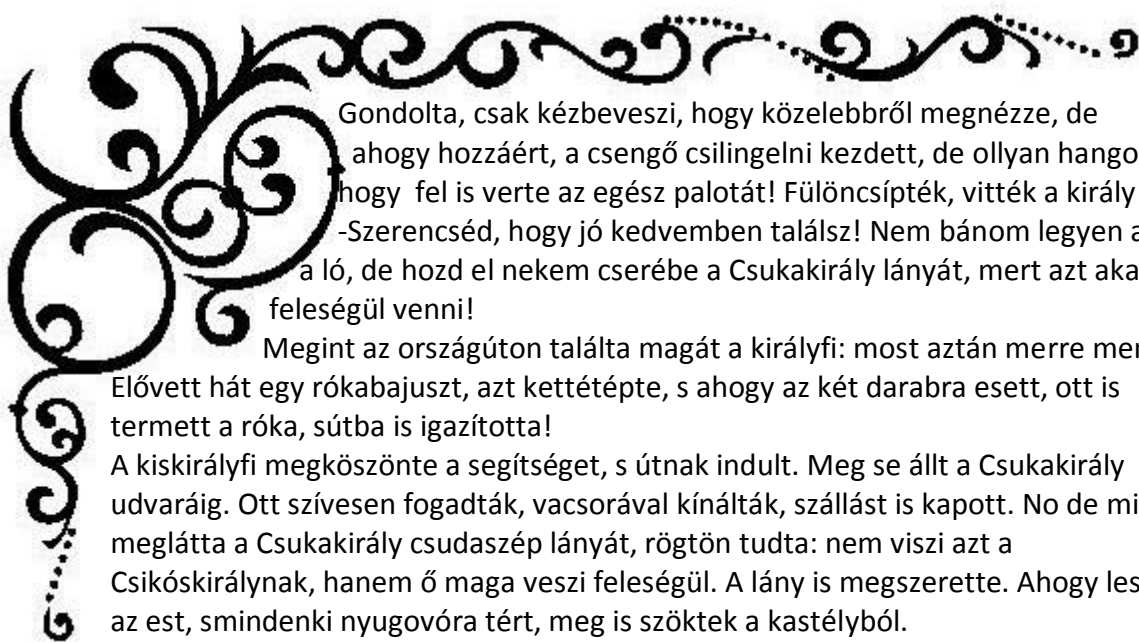
-Megérdemelnéd, hogy fölakasszalak!- rikácsolt a Madarászkirály- de mert jó napom van, nem bánom vidd a madarat, ha annyira akarod, de hozd el cserébe a Csikóskirály gyémántszőrű lovát!

Örült a királyfi, hogy épp bőrrel megúszta. De hát hol, merre keresse a Csikóskirályt?

Elővett egy bajuszt, s eltépte. Ott is termett a róka abban a minutumban! Útbaigazította, de meghagyta neki: a csengőjéhez ne nyúljon, amikor elköti a lovat!

A kiskirályfi megköszönte a segítséget, megfogadta, hogy most jobban vigyáz, s útnak indult. Meg se állt a Csikóskirály udvaráig. Ott szívesen fogadták, vacsorával kínálták, szállást is kapott. Este aztán ment egyenest az istállóba. Lámpa se kellett, úgy ragyogott a ló szőre, még a patája is világított! El is kötötte szépen a jászoltól, de észrevette akkor a csengőt!

Első útravaló: Bátorságot a tarisznyába!

Gondolta, csak kézbeveszi, hogy közelebről megnézzé, de ahogy hozzáért, a csengő csilingelni kezdett, de olyan hangosan, hogy fel is verte az egész palotát! Fülöncsípték, vitték a király elé!
-Szerencséd, hogy jó kedvemben találsz! Nem bánom legyen a tied a ló, de hozd el nekem cserébe a Csukakirály lányát, mert azt akarom feleségül venni!

Megint az országúton találta magát a királyfi: most aztán merre menjen?

Elővett hát egy rókabajuszt, azt kettétépte, s ahogy az két darabra esett, ott is termett a róka, sútba is igazította!

A kiskirályfi megköszönte a segítséget, s útnak indult. Meg se állt a Csukakirály udvaráig. Ott szívesen fogadták, vacsorával kínálták, szállást is kapott. No de mikor meglátta a Csukakirály csudaszép lányát, rögtön tudta: nem viszi azt a

Csikóskirálynak, hanem ő maga veszi feleségül. A lány is megszerette. Ahogy leszállt az est, smindenki nyugovóra tért, meg is szöktek a kastélyból.

Igen ám, de most hogyan is legyen tovább?

Visszafelé jövetben a csikóskirály háza előtt eltépték a harmadik rókabajuszt. Meg is jelent a róka, de nem másképp, mint leány képében! Be is kísérte a királyfia a rókát, s átadta a Csikóskirálynak! A róka illegette-billegette magát, akárcsak, ha ő lenne a királykisasszony. Örült a Csikóskirály, adta rögtön a lovat! A királyfi fölnyergelte, ráültette a Csukakirály lányát, s már vágtattak is, akár a szél! A rókát, meg otthagyták a Csikóskirály palotályában. Hip-hop! Már ott is voltak a Madarászkirálynál! Sajnálta a királyfi, de ott kellett hagynia a gyémántszőrű lovat a Szépenszóló Füttyöriért cserébe.

Ahogy kiléptek a palotából, látják ám, hogy a róka várja őket!

-Hogyhogy komám, hát te itt?-így a királyfi.

-Meguntam a lányságot a Csikóskirálynál, jöttem inkább utánatok!

-Jöhettél volna bizony hamarabb is, megmaradt volna a gyémánt lovam!

-Örülj, hogy megvan a szépenszóló Füttyöri, no meg itt van a királylány is!-felelte a róka.

Elbúcsúztak, s a királyfi meg a királylány elindult hazafelé nagy boldogságban. Út közben ráleltek a királyfi fivéreire is. Már épp akasztani vitték őket a sok adósság miatt, de a kis királyfi kiváltotta őket! Együtt mentek hazafelé. Hanem, ahogy jobban szemügyre vették a Szépenszóló Füttyörit, összesűgött a két lator, s legkisebb királyfit belökték egy mély lyukba. Otthon aztán eldicsekedtek a madárral, meg a Csukakirály szépséges lányával is. De a Szépenszóló Füttyöri nem énekelt. Szomorkodott is az öreg király eleget, s persze süketebb volt, mint valaha! De hiába kérelték a Szépenszóló Füttyörit: még a fejét is elfordította!

Azonközben a kiskirályfi kimászott ám a gödörből, s ment egyenest haza. Mikor betoppant, a bátyjai elsápadtak, hanem a királylány a nyakába borult, s a Szépenszóló Füttyöri énekelni kezdett! Tisztán hallotta az öreg király, még dudorászott is hozzá! Nagy örömeiben elfelejtette, hogy mennyi ideig süket volt!

Nagy esküvőt rendezett legkisebb fiának! Még a Csukakirály, s a Csikóskirály is eljött és hozta magával a gyémántszőrű lovat nászajándékba! Zenészeket nem kellett fogadni, mert a Szépenszóló Füttyöri felért három rezesbandával! Talán még azóta is ropják, ha meg nem unták!